Qüestió de tensió i necessitat

Els exblanc-i-vermells Xumetra i Serra consideren que el Girona ha de saber aprofitar el fet que el Llevant ja hagi ascendit

Serra lluita per una pilota amb Kiko Ratón el curs 09-10 en què el banyolí va pujar amb el Llevant.

Albert Serra i Jordi Xumetra van viure plegats la darrera gran fita del Girona, l'ascens a Segona Divisió A el juny del 2008. Tots dos eren a la gespa en el moment en què Migue va fer el gol que va valer l'ascens contra el Ceuta a Montilivi. Aquell retorn a la categoria de plata gairebé mig segle després ha estat el darrer que ha fet el Girona en el futbol. En els últims anys s'ha quedat a les portes de Primera Divisió però entre l'Almeria, el Lugo, el Saragossa i l'Osasuna [/esports/futbol/primera-divisio/osasuna/] li han barrat el pas de la glòria. El Girona, convertit ja en un clàssic de Segona A, torna a lluitar aquesta temporada per un premi que se li resisteix. No és el cas de Serra i Xumetra que, després de deixar Montilivi, van poder viure què se sent en pujar a la màxima categoria. Serra ho va fer amb el Llevant el curs 2009-10, mentre que Xumetra ho aconseguiria més tard, la 12-13 amb l'Elx, abans de fitxar pel Llevant, on va jugar del 2013 al 2016. Juntament amb Corominas (també a Elx 12-13) i Joan Tomàs (Celta 11-12), són els últims gironins que han pujat a Primera.

Amb 7 punts d'avantatge i a manca de cinc jornades per al final, els de Pablo Machín s'enfronten demà passat al Llevant, ja ascendit. Quin rival es trobarà el Girona és el gran dubte que té l'afició i també un Machín que està convençut que els granota sortiran al màxim per poder celebrar el títol de Lliga que poden aconseguir si vencen. Així, l'exblaugrana Xumetra té clar que el Llevant jugarà sense «cap» pressió i es prendrà el partit «com si fos un amistós o d'entrenament en què això sí, els que no han jugat tant, voldran mostrar-se». Per això, per al de l'Estartit, «si el Girona fa la seva feina amb un partit seriós en la línia habitual, pot treure un bon resultat». En aquest sentit, Xumetra recorda que un dels pocs al·licients que pot tenir el Llevant és «el trofeu pitxitxi» de Roger Martí.

Serra també considera que el Llevant no tindrà «el punt de tensió i necessitat» del Girona i això pot fer que els gironins «competeixin millor». «Quan s'ha assolitl'objectiu principal, t'alliberes inconscientment i entre celebracions i sopars no s'està tan concentrat», recorda Serra. Tot i això, per al banyolí,» el Girona ha de prescindir de quin Llevant pugui trobar-se i saber què s'està jugant i sortir a guanyar». En aquest sentit, per a l'exdefensa –retirat fa dos estius a l'Olot– «l'empat no seria mal resultat».

Tant Xumetra com Serra veuen el Girona a Primera el curs que ve. «Els veig molt forts. Saben d'on venen. La majoria ha jugat els play-offs últims i se'ls veu preparats. Si no canvien molt les coses, pujaran sobrats». De la mateixa opinió és Serra, que veu l'ascens «al sac» però «fins que no sigui matemàtic no estarà ben lligat». L'exjugador del Banyoles és de l'opinió que el Girona «ja ha passat el sotrac lògic i que ara és qüestió de seguir fent el que han fet tot l'any per rubricar-ho d'aquí a una, dues o tres setmanes. «No es pot escapar».

L'experiència de Serra a Orriols va ser «fantàstica i inoblidable» per al banyolí, que vivia la seva primera aventura lluny de la demarcació. «Va ser un any fantàstic en els aspectes personal i futbolístic que vam rubrica amb l'ascens en l'any del centenari. L'equip venia d'una mala època i tots vam fer bona feina. Es van posar les bases de l'actual Llevant que ha estat molts anys a Primera i ara hi torna».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/05/12/questio-tensio-necessitat/845755.html?utm_source=rss